Istorie la Culcare's Post

Istorie la Culcare
14h ·

În panteonul militarilor români, generalul Ioan Dumitrache ocupă un loc paradoxal: este eroul unor victorii strălucite, dar și martorul neputincios al celei mai mari tragedii militare de după 23 august 1944. Comandant al faimoasei Divizii 2 Munte, Dumitrache a fost un tactician desăvârșit, supranumit „Tigrul din Caucaz" pentru modul magistral în care a cucerit Nalcikul în anul 1942, luând peste 3.000 de prizonieri sovietici cu pierderi minime. Această performanță i-a adus „Crucea de Cavaler a Crucii de Fier", fiind unul dintre puținii străini decorați direct de Hitler. Însă gloria sa din Est avea să devină condamnarea sa în Vest.

Drama carierei sale s-a consumat în toamna anului 1944, pe pământ românesc, în bătălia de la Oarba de Mureș. După ce România întorsese armele împotriva Germaniei, trupele române au fost puse sub comandă sovietică. La Oarba de Mureș, germanii ocupaseră o poziție defensivă formidabilă pe Dealul Sângeorgiu, un teren înalt, perfect fortificat. Generalul Dumitrache, analizând terenul cu ochiul său de expert în lupta montană, a propus o manevră de învăluire (flancare), care ar fi salvat viețile soldaților și ar fi dus la încercuirea inamicului.

Comandamentul sovietic, condus de mareșalul Malinovski, a respins cu cinism propunerea. Rușii aveau un singur ordin pentru români: „Înainte!". Nu era strategie, era o execuție mascată. Sovieticii doreau măcinarea și lichidarea fizică a armatei române, pe care o considerau încă ostilă. Generalul Dumitrache a fost obligat, cu pistolul la tâmplă (metaforic și, uneori, literal, sub amenințarea tribunalului militar sovietic), să-și trimită „copiii" – vânătorii de munte – la un atac frontal suicidar peste râul Mureș, direct în gura mitralierelor germane.

Ceea ce a urmat în septembrie și octombrie 1944 a fost un carnagiu. Soldații români treceau râul și erau secerați val după val. Se spune că apa Mureșului s-a înroșit la propriu de sânge pe o distanță de câțiva kilometri. Bilanțul a fost înfiorător: aproximativ 11.000 de soldați români au căzut la Oarba de Mureș pentru a cuceri un singur deal, o jertfă care ar fi putut fi evitată dacă strategia lui Dumitrache ar fi fost acceptată. Generalul a trăit restul vieții cu această durere imensă, știind că oamenii săi au fost sacrificați nu de inamic, ci de „aliat".

După război, „recompensa" comuniștilor pentru serviciile sale a fost, evident, temnița. Arestat în anul 1949, generalul Ioan Dumitrache a fost anchetat brutal de Securitate, fiind acuzat de „crime de război" pentru campania din URSS. A petrecut ani grei în închisorile Jilava și Aiud, fiind eliberat abia în 1964, bătrân și bolnav. A murit în 1977, un erou care a purtat pe umeri povara a 11.000 de cruci invizibile, conștient că istoria oficială a regimului îl șterse din cărți pentru a ascunde crima premeditată de la Oarba de Mureș.

Write a comment...